

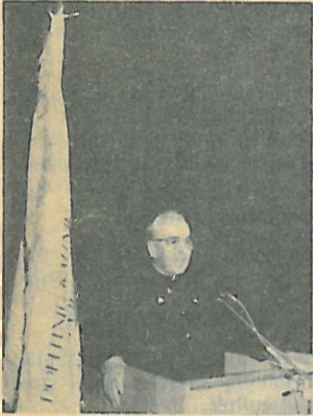
AUKŠTAITIS

Lietuvos SAJŪDŽIO Utenos rajono tarybos leidinys

1992 m. sausio 23 d, Nr. 1(23)

Kaina 30 kp

Dar kartą susitikome

Sausio 18 dieną į savo trečią ataskaitinę konferenciją atėjo politinių kalinių ir tremtinių sąjungos žmonės — uteniškiai. Konferencija prasidėjo šv. Mišiomis Utenos bažnyčioje. Jas celebravo monsionjoras A. Svarinskas. Jis pašventino Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos rajono skyriaus vėliavą, gražiai giesmes giedojo Užpalių bažnyčios choras, per šv. Mi-

šias solo giedojo Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatė N. Ambrazaitytė.

Miesto kultūros rūmuose konferenciją pradėjome malda už mirusius, žuvusius ir nukankintus. Tremtinių choras pagiedojo „Marija, Marija“ ir keletą patriotinių dainų. Nors Utenos ketvirtoje vidurinėje mokykloje vyko „Dainų dainelės“ konkursas, tačiau kultūros rūmų salė buvo beveik pilna žmonių. Tik gaila, kaip ir pabrėžė monsionjoras A. Svarinskas, tiek į bažnyčią, tiek į kultūros rūmus mažai atėjo jaunimo. Žinoma, čia mūsų visų kaltė, kad patys be priekaištų išsaugoję meilę Tėvynei, Dievui, ištvėrę tardymų baisumus, Sibiro lagerius ir tremtį, 50 pažeminimo metų, nesugebėjome tos meilės Tėvynei ir Dievui įteigti savo vaikams. Monsinjoras A. Svarinskas savo paprastumu, tiesos žodžiais tarsi sušildė žmones, įteigdamas vilties, kad išsisklaidys šiandienos tiršti rūkai, bus sutramdytos

juodosios jėgos, gobšuliai, vagys, įstatymų pažeidėjai, reformų stabdytojai, ir Lietuva sutvirtės, nes vergijos šaknys supuvo ir medis nugrius. Abejonių niekam nekyla, tik štai reikia visiems mums prisidėti prie to atsitiesimo, prie blogio naikimo.

Didelis mūsų visuomenėje blogis — pornografija, kuri tvirkina jaunimą. Plinta venerinės ligos, chuliganizmas, plėšimai, su apgailėstavimu kalbėjo monsionjoras. Žiaurios jėgos, siekusios mus pavergti, neveikę ginklais ir ekonominiu spaudimu, mešė į visuomenę uždelsto sprogimo bombą.

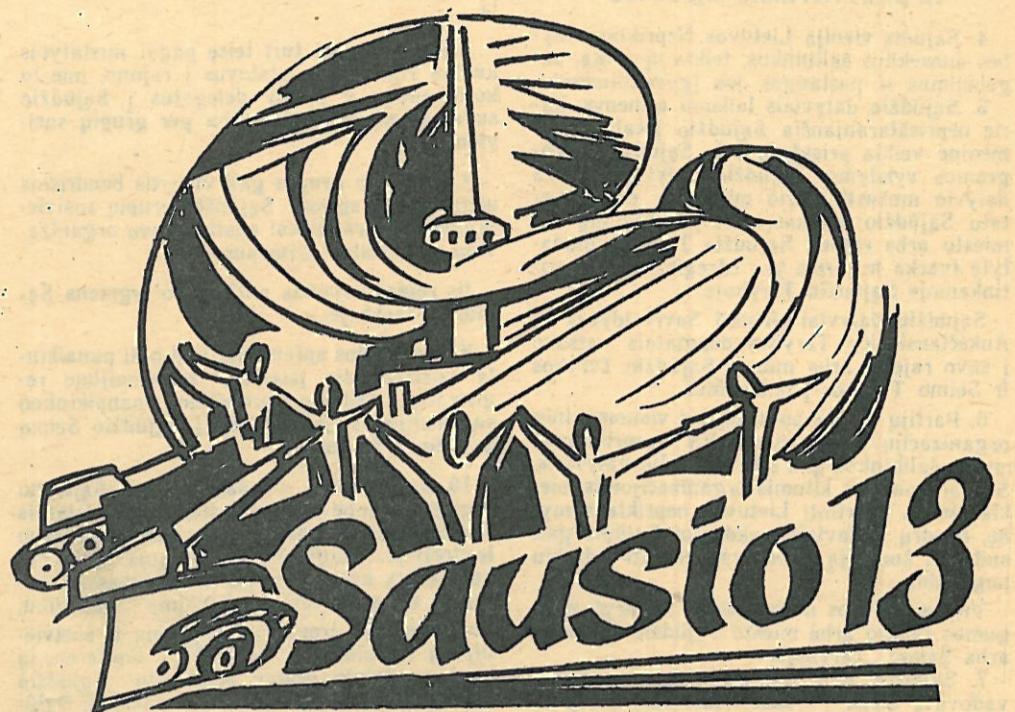
Konferencijos dalyviams ne tik tarė nuoširdų žodį, bet ir padainavo keletą dainų N. Ambrazaitytė. Jos skambus balsas tarsi sukonzentravo žmonių mintis į vieną grožio, gėrio, Tėvynės meilės visumą. Aukščiausiosios Tarybos deputatai S. Saltenis ir A. Miškinis, rajono tarybos pirmininko pavaduotojas P. Galiauskas, valdytojas A. Demenius pasveikino susirinkusius, palinkėjo sveikatos ir nebėstančio optimizmo.

Kadangi konferencijos darbotvarkė buvo plati, pirmininkaujantys prašė žmones trumpinti pasisakymus, kalbėtojai išsakė tik pagrindines mintis. A. Siukščius kritikavo, kad daug kalbama, o mažai dirbama. Jis pakvietė imtis darbo įamžinant partizanų, sausio 13-osios didvyrių ir šiaip įžymių Utenos žmonių atminimą — pavadinti gatves, mokyklas jų vardais. A. Siukščius siūlė atidengti atminimo lentą paskutiniam Lietuvos partizanui A. Kraujeliui jo žuvimo vietoje.

Konferencijoje taip pat kalbėjo V. Taujanskas, R. Zilinskis, S. Barkauskienė, J. Tutinas, Respublikos Aukščiausiosios Tarybos deputatas A. Miškinis.

Išrinkta nauja Politinių kalinių ir tremtinių sąjungos Utenos skyriaus taryba iš 17 asmenų, revizijos komisija. Tarybos pirmininku išrinktas V. Bliznikas.

O. AGLINSKIENE
G. TUMONIO nuotr.

„VIESPATIE, ISGIRSK MANO MALDĄ,
MANO SAUKSMAS TAVE TEPASIEKIA“.

(Dovydo 101 psalmė)

EPITAFIJA ŽUVUSIEMS SAUSIO 13-OSIOS NAKTĮ

Tėvyne Lietuva,
Šiandien Tu parimai,
Kaip Dievo Motina Marija,
Kurį išdrožė liaudies skulptorius,
Galbūt iš baudžiavos laikų.
Mes šiandien klaupiamės
Prieš Tavo veidą sopulingą
Ir meldžiamės:
O Dieve, o Marija, gelbėk mus
Nuo priešų taip žiaurių,
— Girdėti triukšmas, rikšmas,
Sauksmas, siaubingas tankų
Zvangesys,
Užgęsta bokšto žiburiai.
Keiksmų audra ir tankų,
Buožių smūgiai
Į beginklę minią.
O Viešpatie, o Viešpatie,
Kur priešų motinos,
Kur jų tėvynė, žmonos, jų vaikai?
Apšviesk jų protus, sąžinę,
Sutramdyk pragaro galybę!
— Krauju sruvenantis upelis
nuningiuoja Vilniųs kloniais
Su spindinčiais pamėnais danguje.

O Tu pakėlusi į mus šviesias akis
Guodi viltim ir pergales rytojum,
Nors Tavo skruostais ritasi
Skausmingų ašarų žvaigždėti spinduliai.
Tik aureolės spindesy sustoję angelai
Tau širdį glosto,
O Tu kartu su motinom
verki, verki be žodžių
tyliai ir liūdnei.
Tik rytas aušta taip lėtai
Pro Vilniaus bokštus,
atnešdamas minios balsus:
Tėvyne Lietuva, mes saugome Tave —
Tu jau esi laisva tikrai...
Koks buvo nuostabus, nežinomas,
Galbūt iš baudžiavos laikų
atklydęs dievdirbys vyžotas,
Sukūręs Dievo Motiną su
Kalavijais septyniais.
Ir kur jis atnešė Tautos
prasmingą grožį,
kurį šianakt įprasmio
Stebuklo aukoje.

V. PETRONIS

Tokiais posmais prabilo šių eilių autorius V. Petronis žvarbią sausio 13-osios naktį prie kopytstulpio mūsų kraštiečiui A. P. Kavoliukui, prieš metus gynusiam mūsų laisvę prie televizijos bokšto. Tomis susikaupto ir rimties valandomis pasijutome vėl esą Lietuvos vaikai, galintys būti vieni kitiems pas-

laugūs ir atlaidūs. Taip norėję, kad po šitokių dienų ir naktų, kai visi drauge mel-dėmės ir susikauptė tylos minutei, nebeprasivertų lūpos pykčiui ir rietenoms. Juk visų laikų mūsų Nepriklausomybės kovotojai aukėjo save už mūsų ramybę ir laisvę. Daugybė uteniškių tai supranta ir su pagarba už-

degė žvakutes bei padėjo gėlių prie nuleistų vėliavų ant savanorių ir Lietuvos partizanų kapų.

Amžiną atilsį visiems Jiems — tremtiniams, žuvusiems ir nukankintiems už mūsų Laisvę ir Vienybę.

Mūsų inform.

JONAS VILEIŠIS

(1872 01 3—1942 06 1)

Daug žymių žmonių kilę iš Aukštaitijos krašto. Tarp jų yra ir Jonas Vileišis, kilęs iš Pasvalio rajono, Medinų kaimo. Sausio 3 d. minėjome jo gimimo 120-ąsias metines.

Mokslo jis siekė imperijos sostinėje, Peterburgo universitete. Įgijo advokato profesiją. Aktyviai dirbo visuomeninį darbą. Tai vienas demokratų partijos kūrėjų, ke-

lito spaudos leidinių redaktorius bei steigėjas. Prieš skelbiant vasario 16 d. Nepriklausomybės aktą, buvo socialdemokratų partijos narys. Šiandieną daug ką žavi jo veikla Lietuvos Taryboje. Ypač žinant, kad buvo

(Nukelta į 2 psl.)

SAJŪDŽIO ĮSTATAI

I. BENDROJI DALIS

1. Lietuvos Sąjūdis (toliau Sąjūdis) — visuomeninis politinis judėjimas su fiksuota naryste, asmeninės ir pilietinės žmonių iniciatyvos pagrindu siekiantis įtvirtinti nepriklausomą demokratine Lietuvos valstybę, garantuojančią žmogaus ir piliečio teises bei laisves.

2. Sąjūdis savo veikloje vadovaujasi savo Įstatais ir Programa bei Lietuvos Respublikos Konstitucija ir įstatymais.

3. Sąjūdis vartoja savo, tautinę ir valstybės simboliką.

II. DALYVAVIMAS SAJŪDYJE

4. Sąjūdis vienija Lietuvos Nepriklausomybės nuoseklius šalininkus, teikia jų protą, sugebėjimus ir pastangas jos įgyvendinimui.

5. Sąjūdžio dalyviais laikomi asmenys, kurie neprieštaraujančia Sąjūdžio Įstatams asmenine veikla prisideda prie Sąjūdžio Programos vykdymo. Sąjūdžio dalyviai moka dalyvio mokestį, kurio minimalų dydį nustato Sąjūdžio Seimas, turi pažymėjimą ir miesto arba rajono Sąjūdžio Tarybos nustatytą tvarka ir forma yra užregistruojami atitinkamoje Sąjūdžio Taryboje.

Sąjūdžio dalyviai išrinkti Savivaldybės ar Aukščiausiosios Tarybos deputatais atsako į savo rajono arba miesto Sąjūdžio Tarybos ir Seimo Tarybos paklausimus.

6. Partijų ir kitų politinių bei visuomeninių organizacijų nariai, nuoseklūs nepriklausomybės šalininkai, gali būti Sąjūdžio dalyviais. Su partijomis ir kitomis organizacijomis, siekiančiomis įtvirtinti Lietuvos nepriklausomybę, bendrų uždavinių vykdymui Sąjūdis gali sudaryti koaliciją ir bendradarbiauti kitokiu pagrindu.

Vienos partijos nariai negali sudaryti daugumos rajono arba miesto Sąjūdžio Taryboje arba Seimo Taryboje.

7. Sąjūdžio dalyviais negali būti asmenys, vadovavę SSKP — LKP respublikos, rajonų ir miestų organizacijoms, buvę KGB darbuotojai ir dabartinės LDDP nariai.

III. SAJŪDŽIO ORGANIZACINĖ STRUKTŪRA

8. Sąjūdžio struktūros pagrindas yra Sąjūdžio dalyvių grupė (toliau — Sąjūdžio grupė). Grupė sudaro ne mažiau kaip 3 Sąjūdžio dalyviai. Sąjūdžio grupė sudaroma bendrų uždavinių pagrindu ir laisvai pasirinktu principu (teritoriniu, profesiniu, gamybinu ir t. t.). Ji savarankiškai sprendžia konkrečius uždavinius, atitinkančius Sąjūdžio Programą ir veikia pagal Sąjūdžio Įstatus. Grupė renka įgaliotinį, kuris ją atstovauja įgaliotinių susirinkime, seimelyje ar kituose reguliariai veikiančiuose miesto arba rajono Sąjūdžio struktūriniuose padalinuose. Grupės įgaliotinis ir dalyviai registruojami miestų arba rajonų Sąjūdžio Taryboje išduodant Seimo Tarybos patvirtinto pavyzdžio pažymėjimą. Sąjūdžio dalyvis gali būti registruotas tik vienoje grupėje ar susivienijime.

Miesto arba rajono Sąjūdžio Taryba turi teisę registruoti ir pavienius Sąjūdžio dalyvius. Pavieniams Sąjūdžio dalyviams, pro-

porcingai jų skaičiui, miesto ar rajono Sąjūdžio Taryba skiria vietas įgaliotinių susirinkime, konferencijoje ir kvotas į Sąjūdžio suvažiavimą.

Įgaliotinis renkamas ir dalyviai perregistruojami ne rečiau kaip kartą per du metus. Įstatas arba dorovės normas laužančio dalyvio įgaliotiniai sustabdomi 2/3 grupės dalyvių sprendimu. Dėl šio sprendimo panaikinimo jis gali kreiptis į miesto arba rajono Sąjūdžio Tarybą. Šios Tarybos 2/3 narių sprendimu gali būti panaikinta nusizengusios įstatams grupės registracija. Dėl šio sprendimo panaikinimo grupė gali kreiptis į Sąjūdžio įgaliotinių susirinkimą ar konferenciją.

Sąjūdžio grupė turi teisę pagal nustatytas kvotas rinkti savo atstovus į rajono, miesto konferenciją ir rinkti delegatus į Sąjūdžio suvažiavimą tiesiogiai arba per grupių susivienijimą.

9. Sąjūdžio grupės gali vienyti bendriems uždaviniams spręsti. Sąjūdžio grupių susivienijimas savarankiškai nustato savo organizavimo ir veiklos principus.

Jis registruojamas atitinkamo lygmens Sąjūdžio taryboje.

Konferencijos sprendimu gali būti panaikinta nusizengusio įstatams susivienijimo registracija. Dėl šio sprendimo panaikinimo susivienijimas gali kreiptis į Sąjūdžio Seimą ar Seimo Tarybą.

10. Konferencija — aukščiausias Sąjūdžio organas rajone arba mieste, sprendžiantis savaime svarbius Sąjūdžio veiklos klausimus savo teritorijoje. Konferencija šaukiama ne rečiau kaip vieną kartą per metus atitinkamos Tarybos ar įgaliotinių susirinkimo nutarimu, bent trečdaliu registruotų grupių ir susivienijimų reikalavimu. Delegatų į konferenciją kvotas nustato rajono ar miesto Sąjūdžio Taryba proporcingai grupių ir pavienių Sąjūdžio dalyvių skaičiui.

Konferencija nustato rajono arba miesto Sąjūdžio Tarybos struktūrą, išklauso jos veiklos ataskaitą. Ji gali sudaryti kitus reikiamus struktūrinius padalinius — įgaliotinių susirinkimą, seimelį ir kitą. Konferencija nuskato šių padalinių įgaliotimus, darbo taisyklės ir santykius su rajono arba miesto Sąjūdžio Taryba.

Konferencija suformuoja rajono arba miesto Sąjūdžio Tarybą, atšaukia ją arba jos narius, tvirtina Sąjūdžio grupių, jų susivienijimų delegatus į Sąjūdžio suvažiavimą.

Konferencija deleguoja ir atšaukia Seimo narius.

Rinkiminėje konferencijoje rajono arba miesto Sąjūdžio Taryba kandidatais į Seimą gali iškelti toje teritorijoje išrinktus ir raštišką sutikimą davusius Sąjūdžio remiamus Aukščiausiosios Tarybos deputatus.

11. Rajono arba miesto Sąjūdžio Taryba yra vykdomasis Sąjūdžio organas, atstovaujantis rajono arba miesto Sąjūdį, savaranki-

kai sprendžiantis Sąjūdžio veiklos uždavinius ir vykdamas konferencijos ir įgaliotinių susirinkimo nutarimus.

Rajono arba miesto Sąjūdžio Taryba rūpinasi Sąjūdžio grupių steigimu ir veikla, teikia lėšas savo uždavinių įgyvendinimui, palaiko ryšius su Sąjūdžio Seimo Taryba ir krašto rajonų ir miestų Sąjūdžio Tarybomis.

Sąjūdžio taryba rengia konferencijas, įgaliotinių susirinkimus, seimelių ir kitų struktūrinių padalinių posėdžius, pateikia jiems dienotvarkės projektą.

Sąjūdžio Taryba performuojama per mėnesį po suvažiavimo arba atskiru konferencijos nutarimu.

Tas pats asmuo rajono arba miesto Sąjūdžio Tarybos pirmininku gali būti renkamas iš eilės ne daugiau kaip dviem kadencijoms (laikotarpiams tarp suvažiavimų), skaičiuojant nuo šių Įstatų priėmimo dienos.

12. Sąjūdžio suvažiavimas — aukščiausias Sąjūdžio organas. Suvažiavimas šaukiamas ne rečiau kaip kartą per du metus.

Neeilinis suvažiavimas turi būti sušauktas, jei to reikalauja bent 1/2 Seimo narių.

Rinkimų į suvažiavimą kvotas nustato Sąjūdžio Seimas.

Suvažiavimas priima, keičia ir papildo Sąjūdžio Įstatus, Programą ir kitus dokumentus, išklauso Seimo tarybos, Sąjūdžio išdo ir kitų komisijų ataskaitas, sprendžia visus svarbiausius Sąjūdžio klausimus.

Suvažiavimas renka Sąjūdžio Garbės pirmininką, kuris teikia Seimui Seimo Tarybos pirmininko kandidatūras.

Suvažiavimas išrenka 5 narių Etikos komisiją Sąjūdžio Seimo ir Seimo tarybos narių etikos klausimams spręsti. Etikos komisijos sprendimai yra rekomendacinio pobūdžio.

13. Tarp suvažiavimų bendruosius Sąjūdžio veiklos ir išdo klausimus sprendžia ir Sąjūdžio Įstatas aiškina Sąjūdžio Seimas, kuris šaukiamas ne rečiau kaip 4 kartus per metus.

Seimą sudaro 141 Seimo narys, renkamas miestų ar rajonų konferencijose pagal Sąjūdžio suvažiavimo patvirtintą kvotą, ir 20 tautinių mažumų ir Bažnyčios atstovų. Pastariesiems kvotas nustato Sąjūdžio Seimas.

14. Seimas suformuoja Seimo Tarybą — aukščiausiąjį vykdomąjį Sąjūdžio organą, kuris laikotarpiuose tarp suvažiavimų bei Seimo sesijų atstovauja Lietuvos Sąjūdį, vykdo Įstatų ir Programos keliamus uždavinius, sprendžia einamuosius klausimus, tvarko ūkinius, finansinius reikalus, organizuoja Seimo darbą, vykdo Seimo nutarimus ir kitas Seimo Statuto nustatytas funkcijas.

Seimo Tarybą sudaro 21 narys.

Seimo Tarybos nutarimu gali būti panaikinta nusizengusio Įstatams Sąjūdžio struktūrinio padalinio registracija.

15. Seimo Taryba yra atskaitinga Sąjūdžio Seimui už savo veiklą, Sąjūdžio Įstatų ir Programos uždavinių bei Seimo nutarimų vykdymą.

IV. SAJŪDŽIO FINANSINĖ VEIKLA

16. Sąjūdžio lėšas sudarė:
— Sąjūdžio dalyvių mokesčiai ir kitų asmenų ar organizacijų savanoriški įnašai;

— pajamos iš leidybos, Sąjūdžio atributikos pardavimo, labdaringų renginių ir kt. šaltinių.

17. Iš savo lėšų Sąjūdis kredituoja ir finansuoja savo programinius siekius ir visuomeninius projektus, leidybą ir informacijos sklaidimą, viešas akcijas; įsigyja technines priemones; apmoka labdarą ir komandiruotes; atlygina etatiniams darbuotojams už samdomą darbą ir paslaugas. Seimo Taryba pateikia Sąjūdžio Seimo sesijoje finansinę ataskaitą.

18. Sąjūdžio nuosavybė yra visų jos struktūrinių padalinių piniginės lėšos, turtas ir archyvai. Šią nuosavybę valdo patys struktūriniai padaliniai. Lėšų paskirstymą tarp miesto ar rajono Sąjūdžio Tarybų ir Seimo Tarybos sprendžia Sąjūdžio Seimas.

19. Sąjūdžio finansinę veiklą tikrina Sąjūdžio Seimo renkama Sąjūdžio išdo komisija.

V. SAJŪDŽIO TEISINĖ PADETIS

20. Seimo Taryba, rajonų ir miestų Sąjūdžio Tarybos bei grupių susivienijimai gali būti juridiniais asmenimis.

21. Sąjūdžio struktūrinis vienetas, turintis juridinio asmens teises, neatsako už kitų Sąjūdžio struktūrinių vienetų, juridinių asmenų turitines prievolės.

22. Sąjūdis leidžia bendrą visai Lietuvai ir rajono arba miesto laikraščius, žurnalus, knygas, plakatus ir kt. leidinius.

Sąjūdžio struktūriniai padaliniai, esantys juridiniais asmenimis, turi leidybines teises ir teises steigti akcines bendroves.

23. Kitų visuomeninių judėjimų, partijų, susivienijimų nariai, dalyvaudami Sąjūdžio veikloje, vadovaujasi Sąjūdžio Įstatais ir jo Programa.

VI. SAJŪDŽIO VEIKLOS REORGANIZAVIMAS IR NUTRAUKIMAS

24. Sąjūdis reorganizuojamas arba jo veikla nutraukiama tik savo suvažiavimo sprendimu. Sąjūdžio turto perdavimą, nutraukus jo veiklą, sprendžia suvažiavimas.

Įstatai priimti III Sąjūdžio suvažiavime. 1991 12 15.

Sovietinės privilegijos dar egzistuoja

Sovietinis biurokratinis aparatas buvo sugalvojęs daug privilegijų sau. Žinoma, labai malonu kiek galima daugiau naudoti turėti sau, gyventi geriau, naudotis privilegijomis kitų sąskaita. Kai kurios privilegijos jau yra panaikintos, kitos dar ne. Viena privilegija — transportas. Pavyzdžiui, personalinis, kurį vadiname tarnybiniu. Sio transportu labai plačiai naudojasi didesni ir mažesni viršininkai, kurių yra gana daug.

Ne veltui sakoma, kad žuvis pradeda gesti nuo galvos. Taip ir čia; kodėl nesinaudoti tarnybiniu transportu, jeigu juo naudojasi rajono valdžia. Juk pats, naudodamasis šia privilegija, negali pareikalauti, kad ja nesinaudotų kiti. Taip ir sudaro ištisa grandinė iš viršaus į apačią: žemesni viršininkai negali pareikalauti iš dar žemesnių viršininkelių ir net eilinių darbuotojų, kad transporto priemonės nebūtų

naudojamos saviems reikams. Kiek teko girdėti, Vakarų užsienio šalyse tarnybinių transportą turi tik vienas žmogus — prezidentas. O pas mus?

Naudojantis tarnybiniu transportu, nereikia daryti papildomų išlaidų, nes visa apmokoma valstybė. Bet pažiūrėkime, ar mes esame tokie turtingi? Kada trūksta degalų, tepalų, atsarginių dalių, rajone veitui švaistomos didžiulės lėšos. Kalbama, kad nėra degalų išvežti šiukšlėms, trūksta jų avariniams automobiliams, medicininei pagalbai, kitoms būtiniausioms reikmėms. O tie degalai deginami tarnybinių automobilių varikliuose. Tai dega ne kieno kito, o visų mūsų pinigai.

Beveik kiekviena įmonė ar įstaiga turi ne vieną tarnybinių automobilių, o kitos — net po du. Apytikriais apskaičiavimais vien tik vairuotojo išlaikymas vienam mėnesiui kainuoja ne vieną

tūkstantį rublių. Pagal naujas degalų kainas, benzino ir tepalų išlaidos sudarys apie 1300 rb. O kur dar padangos, remontas, atsarginės dalys ir paties lengvojo automobilio amortizacija?

Tokiu būdu vieno automobilio mėnesinės išlaidos mažiau sieks apie penketą, o gal net ir daugiau tūkstančių. Taigi rajone susidaro didelė suma pinigų. Ar galima tas išlaidas sumažinti? Taip, galima. Yra daug būdų. Čia paminėsiu tik kai kuriuos iš jų. Vadovas galėtų naudotis savo asmeniniu automobiliu, eilini mėnesį kompensuojant jam nustatytą sumą pinigais. Antra — galima samdyti lengvąjį taksist. Tiek pirmu, tiek antru atveju transportas būtų panaudotas ekonomiškiau ir racionaliau, sumažėtų bereikalingos išlaidos. Dėl šio svarbaus reikalo turėtų rimtai pagalvoti rajono bei miesto deputatai.

E. MUSNICKIENĖ

JONAS VILEIŠIS

(Atkelta iš 1 psl.)

socialdemokratas ir turėjo radikalią poziciją dėl Lietuvos Nepriklausomybės. Nors Lietuva buvo okupuota, J. Vileišis nepripažino kompromiso su okupantais. Gaila, šiandieniniai socialdemokratai užmiršo J. Vileišio radikalumą, stiprinant Lietuvos Nepriklausomybės pozicijas. Todėl ir sakoma, kad tarpukario Lietuvoje socialdemokratų partija buvo reikšminga Lietuvos istorijoje. Norėtuosi, kad ir šiandien skylanti Lietuvos socialdemokratija tęstų garbingas tradicijas, imtų pavyzdį iš Jono Vileišio iškilios asmenybės.

V. PIMPE

Exlibris — Vytauto Petronio.

AUTORIŲ NUOMONĖ NEBŪTINAI TURI SUTAPTI SU REDKOLEGIJOS NUOMONE

Spaudė Utenos spaustuvė, Kauno g. 33. Užsak. Nr. 157. Tiražas 1000 egz. SL Nr. 491.
„Aukštaitis“ is published in the Lithuanian language by the Sajūdis Utena Council.

REDKOLEGIJA: E. FEDARAVICIENĖ, V. PETRONIS, V. PIMPE, A. SIUKSCIUS. Redakcijos adresas: Utena, Malronio 12, telef.: 52210.